Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 5. oktobra 2016*

„Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Besedna znamka Evropske unije T.G.R. ENERGY DRINK — Slaba vera — Člen 52(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009“

V zadevi T-456/15,

Foodcare sp. z o.o. s sedežem v Zabierzówu (Poljska), ki jo zastopa A. Matusik, odvetnica,

tožeča stranka,

proti

Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopa S. Palmero Cabezas, agentka,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenient pred Splošnim sodiščem, je

Dariusz Michalczewski, stanujoč v Gdańsku (Poljska), ki ga zastopajo B. Matusiewicz-Kulig, M. Czerwińska in M. Marek, odvetniki,

zaradi tožbe zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 12. maja 2015 (zadeva R 265/2014-2) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med M. Michalczewskim in družbo Foodcare,

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi S. Frimodt Nielsen, predsednik, A. M. Collins in V. Valančius (poročevalec), sodnika,

sodna tajnica: J. Weychert, administratorka,

na podlagi tožbe, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložene 10. avgusta 2015,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je EUIPO v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil 29. oktobra 2015,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je intervenient v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil 26. oktobra 2015,

* Jezik postopka: angleščina.

na podlagi obravnave z dne 7. julija 2016,

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Intervenient Dariusz Michalczewski, bivši poklicni boksar, in tožeča stranka, družba Foodcare sp. z o.o., sta 31. julija 2003 sklenila sporazum, v skladu s katerim je bila ta upravičena uporabljati sliko, vzdevek (to je „Tiger“) ter besedne in figurativne znamke intervenienta, da bi spodbujala trženje energijskih pijač. Na embalaži energijskih pijač, ki jih je tržila tožeča stranka, je bil namreč prikazan znak Tiger Energy Drink. Med intervenientom in tožečo stranko je bil 1. julija 2005 sklenjen še en sporazum iste vrste.

2 Tožeča stranka je pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) 14. februarja 2007 vložila zahtevo za registracijo znamke Evropske unije na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146), kakor je bila spremenjena (nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL 2009, L 78, str. 1)).

3 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedni znak T.G.R. ENERGY DRINK.

4 Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija, spadajo v razred 32 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, in ustrezajo tem opisom: „Esence za proizvodnjo pijač, limonade, prašek za pripravo limonade, brezalkoholne pijače, šumeče pijače, prašek za pripravo šumeče pijače, sadni gosti sokovi, tablete za šumeče pijače, praški za šumeče pijače, pripravki za proizvodnjo gazirane vode, proizvodi za proizvodnjo gazirane vode, proizvodi v prahu za proizvodnjo energetskih, okrepčilnih in obogatenih z mikroelementi pijač, proizvodi za proizvodnjo mineralne vode, sadni sokovi, zelenjavni sokovi, šerbeti (pijače), sirupi za proizvodnjo pijač, gazirana voda, namizna voda, mineralna voda, hladilne in energetske pijače“.

5 Prijava blagovne znamke Evropske unije je bila objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 56/2007 z dne 1. oktobra 2007.

6 Besedni znak je bil 6. marca 2008 registriran kot znamka Evropske unije pod številko 5689237.

7 Intervenient je 17. novembra 2011 vložil zahtevo za ugotovitev ničnosti besedne znamke tožeče stranke glede vseh proizvodov, za katere je bila ta registrirana.

8 Razlogi za ničnost, podani za utemeljitev navedene zahteve, so temeljili na absolutnem razlogu za ničnost iz člena 52(1)(b) Uredbe št. 207/2009 in relativnih razlogih za ničnost iz člena 53(1)(a) Uredbe št. 207/2009 v zvezi s členoma 8(1)(b) in 8(3) te uredbe.

9 Zahteva za razglasitev ničnosti je glede relativnih razlogov za ničnost temeljila na teh prejšnjih znamkah:

— prejšnji besedni znamki Evropske unije Dariusz Tiger Michalczewski, ki je bila registrirana 3. aprila 2001 pod številko 1219732 in označuje predvsem proizvode iz razreda 32 ter ustreza temu opisu: „Mineralne vode, izotonične pijače“;

— teh poljskih figurativnih znakih, registriranih 11. junija 2003 oziroma 27. aprila 2007 pod številkama R 145637 in R 191973, od katerih druga označuje predvsem proizvode iz razreda 32:





10 Glede razloga iz člena 52(1)(b) Uredbe št. 207/2009 je zahteva za ugotovitev ničnosti temeljila na slabi veri tožeče stranke ob vložitvi prijave znamke.

11 Z odločbo z dne 25. novembra 2013 je oddelek za izbris zavrnil zahtevo za razglasitev ničnosti, ker je štel, da ne obstaja verjetnost zmede glede prejšnjih znamk in izpodbijane znamke, da razlike med prejšnjimi znamkami in izpodbijano znamko izključujejo možnost ugovora na podlagi domnevno nedovoljene vložitve zahteve od posrednika ali zastopnika ter da ni bila dokazana slaba vera tožeče stranke v času vložitve zahteve.

12 Intervenient je 20. januarja 2014 na podlagi členov od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009 pri EUIPO vložil pritožbo zoper odločbo oddelka za izbris.

13 Drugi odbor za pritožbe EUIPO je z odločbo z dne 12. maja 2015 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) razveljavil odločbo oddelka za izbris in ugodil zahtevi za ugotovitev ničnosti. Predvsem je ugotovil, da oddelek za izbris ni opravil celovite presoje, pri kateri bi upošteval vse dejavnike, ki so pomembni za presojo morebitne slabe vere tožeče stranke v času vložitve zahteve za registracijo izpodbijane znamke, in je na podlagi takšne presoje štel za dokazano, da je bila tožeča stranka v času vložitve zahteve za registracijo izpodbijane znamke v slabi veri.

Predlogi strank

14 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano odločbo;

— EUIPO naloži plačilo stroškov.

15 EUIPO in intervenient Splošnemu sodišču predlagata, naj:

— zavrne tožbo;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

16 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja samo en tožbeni razlog, in sicer kršitev člena 52(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

17 Tožeča stranka v bistvu trdi, da odbor za pritožbe ni upošteval vseh dejavnikov, ki so pomembni za ugotovitev njene morebitne slabe vere v času vložitve zahteve za registracijo izpodbijane znamke. Po mnenju tožeče stranke bi bilo treba za presojo slabe vere ob vložitvi zahteve za registracijo izpodbijane znamke upoštevati okoliščine v zvezi s, prvič, predhodnim pravnim položajem intervenienta, drugič, pogodbenim razmerjem med njo in intervenientom, in tretjič, njeno uporabo izpodbijane znamke.

18 Tožeča stranka najprej glede predhodnega pravnega položaja intervenienta trdi, da ta na Poljskem leta 2003, ko sta stopila v pogodbeno razmerje, ni bil imetnik pravic na znamkah, ki so vsebovale besedni element „tiger“ in so označevale proizvode iz razreda 32. V teh okoliščinah naj pogodbenega razmerja med tožečo stranko in intervenientom ne bi bilo mogoče obravnavati kot licenčno pogodbo o uporabi znamke, saj intervenient ni bil imetnik predhodnih pravic iz znamk z besednim elementom „tiger“. Tožeča stranka poleg tega opozarja, da intervenient pred začetkom tega pogodbenega razmerja znamk z besednim elementom „tiger“ ni nikoli uporabljal za trženje energijskih pijač.

19 Tožeča stranka glede zadevnega pogodbenega razmerja dalje navaja, da ga je treba obravnavati kot sporazum o promociji, v katerem sta se z intervenientom dogovorila, da bo lahko za plačilo uporabljala njegovo ime, vzdevek in sliko za oglaševanje izdelkov, zlasti energijskih pijač, ki jih trži izključno na lastno pobudo. Tožeča stranka trdi, da je zato morala razviti nove proizvode in nove znamke, tako da je bila zahteva za registracijo izpodbijane znamke upravičena.

20 Tožeča stranka nazadnje zatrjuje, da v oglaševalski kampanji leta 2011, ki je navedena v izpodbijani odločbi, ni bila uporabljena izpodbijana znamka, temveč le besedni element „tiger“ skupaj s figurativnimi elementi, ki prikazujejo praske.

21 EUIPO in intervenient prerekata trditve tožeče stranke.

22 Za uvod je treba pojasniti, da člen 52(1)(b) Uredbe št. 207/2009 določa, da se blagovna znamka Evropske unije razglasi za nično na podlagi zahteve, vložene pri EUIPO, ali na podlagi nasprotne tožbe v postopku zaradi kršitve pravic, če prijavitelj ni ravnal v dobri veri ob vložitvi zahteve za registracijo izpodbijane znamke.

23 V zvezi s tem mora okoliščine, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti, da je bil imetnik znamke Evropske unije ob vložitvi zahteve za registracijo te znamke v slabi veri, dokazati stranka, ki se namerava opreti na ta absolutni razlog za ugotovitev ničnosti (glej sodbo z dne 21. maja 2015, Urb Rulmenti Suceava/UUNT – Adiguzel (URB), T-635/14, neobjavljena, EU:T:2015:297, točka 30 in navedena sodna praksa).

24 Pojem „slabe vere“, ki izhaja iz člena 52(1)(b) Uredbe št. 207/2009, kot je v točki 36 sklepnih predlogov k sodbi Sodišča z dne 11. junija 2009 v zadevi Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, EU:C:2009:148) navedla generalna pravobranilka E. Sharpston, v zakonodaji ni opredeljen, zamejen ali kakor koli opisan.

25 Iz člena 52(1)(b) Uredbe št. 207/2009 je razvidno, da je upoštevni čas za presojo obstoja slabe vere prijavitelja čas, ko zadevna oseba vloži zahtevo za registracijo (sodba z dne 11. junija 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, C-529/07, EU:C:2009:361, točka 35).

26 Sodišče je dalje v sodbi z dne 11. junija 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, EU:C:2009:361, točka 53), ugotovilo, da morajo biti za presojo obstoja slabe vere prijavitelja v smislu člena 52(1)(b) Uredbe št. 207/2009 upoštevani vsi pomembni dejavniki, ki so značilni za obravnavano zadevo, ter zlasti:

— dejstvo, da prijavitelj ve ali mora vedeti, da tretja oseba vsaj v eni državi članici uporablja enak oziroma podoben znak za enak oziroma podoben proizvod, ki bi ga potrošnik lahko zamenjal s prijavljenim znakom;

— namen prijavitelja preprečiti tej tretji osebi, da bi še naprej uporabljala tak znak;

— stopnja zaščite, ki jo imata znak tretje osebe in prijavljeni znak.

27 Vendar je, kot je v točki 21 izpodbijane odločbe pravilno poudaril odbor za pritožbe, iz izraza, uporabljenega v sodbi z dne 11. junija 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, EU:C:2009:361), razvidno, da so dejavniki, našteti zgoraj v točki 26, zgolj primeri iz celote elementov, ki jih je mogoče upoštevati pri ugotavljanju morebitne slabe vere prijavitelja znamke ob vložitvi zahteve za registracijo (sodba z dne 14. februarja 2012, Peeters Landbouwmachines/UUNT – Fors MW (BIGAB), T-33/11, EU:T:2012:77, točka 20).

28 Ugotoviti je torej treba, da je mogoče pri celoviti analizi, opravljeni na podlagi člena 52(1)(b) Uredbe št. 207/2009, upoštevati tudi izvor izpodbijanega znaka in njegovo uporabo od oblikovanja dalje, poslovno logiko, katere del je vložitev zahteve za registracijo znaka kot znamke Evropske unije, in časovno zaporedje dogodkov, ki je značilno za navedeno vložitev (glej v tem smislu sodbi z dne 14. februarja 2012, BIGAB, T-33/11, EU:T:2012:77, točka 21, in z dne 11. julija 2013, SA.PAR./UUNT – Salini Costruttori (GRUPPO SALINI), T-321/10, EU:T:2013:372, točka 30).

29 Zlasti ob upoštevanju zgornjih preudarkov in kolikor jih je mogoče uporabiti v tej zadevi, je treba preveriti zakonitost izpodbijane odločbe v delu, v katerem je odbor za pritožbe ugotovil nedobrovernost tožeče stranke v času vložitve zahteve za registracijo izpodbijane znamke, to je 14. februarja 2007.

30 Prvič, kot je odbor za pritožbe poudaril v točki 34 v zvezi s točkami od 27 do 29 izpodbijane odločbe, ni sporno, da sta intervenient in tožeča stranka 31. julija 2003 sklenila sporazum, v skladu s katerim je bila ta upravičena uporabljati sliko, vzdevek in besedne ter figurativne znamke intervenienta, da bi spodbujala trženje energijskih pijač, na katerih embalaži je bil naveden znak Tiger. Tožeča stranka je na obravnavi v odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča pojasnila, da je bil ta sporazum prvotno sklenjen za obdobje petdesetih let. Stranki se strinjata, da je nagib za sporazum, sklenjen med tožečo stranko in intervenientom, podoba, ki jo ima intervenient, nekdanji poklicni boksar, poznan pod psevdonimom „Tiger“. Med intervenientom in tožečo stranko je bil 1. julija 2005 sklenjen še en sporazum iste vrste. Zato je mogoče ugotoviti, da navedene pogodbe izražajo voljo tožeče stranke, da razvija svojo poslovno dejavnost, zlasti opirajoč se na podobo in prepoznavnost intervenienta.

31 Poleg tega iz elementov spisa izhaja, da so ti sporazumi za tožečo stranko določali obveznost, da intervenientu plačuje nadomestilo za uporabo njegove slike, vzdevka in besednih ter figurativnih znamk. Določbe obravnavanih sporazumov ne puščajo nobenega dvoma glede védenja tožeče stranke v času vložitve zahteve za registracijo izpodbijane znamke za obstoj prejšnjih znamk, katerih imetnik je bil intervenient.

32 Iz elementov spisa prav tako izhaja, da je tožeča stranka za vsako dejansko uporabo pravic in znamk, katerih imetnik je bil intervenient, zahtevala predhodno pisno soglasje intervenienta.

33 Odbor za pritožbe zato ni storil napake s tem, da je obstoj neposrednih pogodbenih razmerij med tožečo stranko in intervenientom iz časa pred vložitvijo zahteve za registracijo izpodbijane znamke upošteval kot enega od pomembnih dejavnikov za presojo obstoja slabe vere tožeče stranke (glej v tem smislu sodbo z dne 1. februarja 2012, Carrols/UUNT – Gambettola (Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL), T-291/09, EU:T:2012:39, točke od 85 do 87).

34 Drugič, kot je v točki 36 izpodbijane odločbe v zvezi s točko 12 navedene odločbe ugotovil odbor za pritožbe, prav tako ni sporno, da je bil na embalaži energijskih pijač, ki jih je tržila tožeča stranka, prikazan znak Tiger, večkrat pa tudi slika intervenienta. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da so bile leta 2004, 2006 oziroma 2007 na embalažah energijskih pijač, ki jih je tržila tožeča stranka, prikazane te slike:







35 Zato je treba ugotoviti, da videz embalaže proizvodov, ki jih trži tožeča stranka, potrjuje sklep, narejen na podlagi vsebine navedenih sporazumov, da je želela svojo poslovno dejavnost razvijati tako, da je vključila podobo in prepoznavnost intervenienta. Odbor za pritožbe tako ni storil napake s tem, da je v točki 35 izpodbijane odločbe to okoliščino upošteval kot enega od pomembnih dejavnikov za presojo obstoja slabe vere tožeče stranke.

36 Tretjič, čeprav v okviru zahteve za ugotovitev ničnosti, ki temelji na razlogu iz člena 52(1)(b) Uredbe št. 207/2009, ni mogoče podrobno preučiti vizualnih, fonetičnih in pomenskih podobnosti med izpodbijano znamko in prejšnjimi znamkami, katerih imetnik je intervenient, je treba v posebnih

okoliščinah tega primera ugotoviti, da je izpodbijana znamka že na prvi pogled podobna znaku Tiger Energy Drink, ki ga je tožeča stranka za trženje svojih proizvodov uporabljala na podlagi pogodbenih razmerij, ki jih je imela z intervenientom.

37 V zvezi s tem je treba spomniti, da sta znamki na splošno podobni, kadar za upoštevno javnost med njima obstaja vsaj delna podobnost glede enega ali več upoštevnih vidikov (sodba z dne 23. oktobra 2002, Matratzen Concord/UUNT – Hukla Germany (MATRATZEN), T-6/01, EU:T:2002:261, točka 30). V obravnavanem primeru ni mogoče resno izpodbijati, da sta si znak Tiger Energy Drink in izpodbijana znamka T.G.R. ENERGY DRINK delno podobna vsaj z vizualnega in fonetičnega vidika, ne glede na to, katera javnost je upoštevna. Edina, predvsem vizualna razlika med izpodbijano znamko in znakom Tiger Energy Drink je, da vsebuje ta dva samoglasnika več, kar ne more zadostovati, da bi se izključilo, da dajeta ta znaka enak celoten vtis.

38 Ta tesna podobnost med znakom Tiger Energy Drink in izpodbijano znamko ne more biti naključna. Zato se lahko šteje, da v nasprotju z zatrjevanjem tožeče stranke ta tesna podobnost odraža njeno voljo, da v zavesti potrošnika ustvari, če že ne zmedo, vsaj asociacijo med izpodbijano znamko in znakom Tiger Energy Drink. Še več, ugotoviti je treba, da te slike potrjujejo to ugotovitev:





39 Odbor za pritožbe zato ni storil napake s tem, da je v točki 38 izpodbijane odločbe ugotovil, da je mogoče izpodbijano znamko T.G.R. ENERGY DRINK šteti za spremenjeno različico znaka Tiger. To še toliko bolj drži glede znaka Tiger Energy Drink.

40 Poleg tega je treba navesti, da bi lahko tožeča stranka, če, kot to zatrjuje, njen namen ni bil v zavesti potrošnika ustvariti asociacijo med izpodbijano znamko in znakom Tiger Energy Drink, ki je, kot izhaja iz elementov spisa, užival visoko stopnjo prepoznavnosti, svoje proizvode tržila tako – kakor je to pozneje od leta 2011 naprej tudi storila z uporabo znaka Black Energy Drink – da bi na njihovo embalažo nalepila znak, ki se popolnoma razlikuje od znaka Tiger Energy Drink.

41 Odbor za pritožbe zato ni storil napake s tem, da je voljo tožeče stranke, da v zavesti potrošnika ustvari če že ne zmedo, vsaj asociacijo med znakom Tiger Energy Drink, ki je užival visoko stopnjo prepoznavnosti, in izpodbijano znamko, upošteval kot enega od pomembnih dejavnikov za presojo obstoja slabe vere tožeče stranke (glej v tem smislu sodbi z dne 11. junija 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, C-529/07, EU:C:2009:361, točka 40, in z dne 1. februarja 2012, Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL, T-291/09, EU:T:2012:39, točka 90).

42 Četrtič, iz pogodbenih določil sporazumov, ki sta jih sklenila intervenient in tožeča stranka, izhaja, da je bila ta zavezana intervenientu plačevati nadomestilo za uporabo njegove slike, vzdevka in besednih ter figurativnih znamk. Vendar ni sporno, da je v danem primeru z uporabo izpodbijane znamke in ne več znaka Tiger za trženje svojih proizvodov tožeča stranka dejansko oproščena vsakršnega plačila intervenientu.

43 Tako je utemeljen sklep, da je tožeča stranka z vložitvijo zahteve za registracijo izpodbijane znamke nameravala še naprej izkoriščati stopnjo prepoznavnosti, ki jo je užival znak Tiger Energy Drink, vendar z obidom pogodbenih obveznosti, ki so izhajale iz sporazumov, sklenjenih z intervenientom.

44 Odbor za pritožbe zato ni storil napake s tem, da je glede na objektivne okoliščine obravnavane zadeve namen tožeče stranke, ki se kaže v volji, da obide svoje pogodbene obveznosti, upošteval kot enega od pomembnih dejavnikov za presojo obstoja njene slabe vere (glej v tem smislu sodbo z dne 11. junija 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, C-529/07, EU:C:2009:361, točki 41 in 42).

45 Iz vsega navedenega izhaja, da odbor za pritožbe ni storil napake, ko je po celoviti presoji glede na vse upoštevne dejavnike ugotovil, da je tožeča stranka v času vložitve zahteve za registracijo izpodbijane znamke v smislu člena 52(1)(b) Uredbe št. 207/2009 ravnala v slabi veri.

46 Različne navedbe tožeče stranke ne omajejo te ugotovitve.

47 Na prvem mestu je treba ugotoviti, da je treba zavrniti trditve tožeče stranke, s katerimi odboru za pritožbe očita, da naj ne bi upošteval okoliščine, da intervenient leta 2003, ko sta stopila v pogodbeno razmerje, ni bil imetnik prejšnjih pravic na znamkah, ki so vsebovale besedni element „tiger“ za označevanje energijskih pijač na Poljskem, in da ni nikoli tržil takšnih pijač z uporabo tega besednega elementa.

48 Na eni strani je treba namreč spomniti, da se obstoj slabe vere tožeče stranke presoja v času vložitve zahteve za registracijo izpodbijane znamke, to je 14. februarja 2007 (glej v tem smislu sodbo z dne 11. junija 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, C-529/07, EU:C:2009:361, točka 35). Vprašanje, imetnik katerih znamk je bil intervenient 31. julija 2003, na dan sklenitve prvega sporazuma o promociji s tožečo stranko, zato v obravnavanem primeru ni upoštevno.

49 Na drugi strani pa ni sporno, kot je bilo poudarjeno v točki 9, da je intervenient imetnik prejšnje besedne znamke Evropske unije Dariusz Tiger Michalczewski, ki je bila registrirana 3. aprila 2001 in označuje zlasti proizvode iz razreda 32. Iz tega izhaja, da je bilo po pristopu Poljske k Evropski uniji 1. maja 2004 varstvo znamke Evropske unije intervenienta, ki je vsebovala besedni element „tiger“ in je označevala energijske pijače, razširjeno na to državo članico (glej v tem smislu sodbo z dne 22. aprila 2015, Rezon/UUNT – mobile.international (mobile.de proMotor), T-337/14, neobjavljena, EU:T:2015:220, točka 32).

50 Odbor za pritožbe zato ni storil napake s tem, da je kot enega od pomembnih dejavnikov za presojo obstoja slabe vere tožeče stranke upošteval okoliščino, da je bil intervenient v času vložitve zahteve za registracijo izpodbijane znamke imetnik znamk, zlasti prejšnje besedne znamke Evropske unije Dariusz Tiger Michalczewski, ki je vsebovala besedni element „tiger“ in je označevala proizvode iz razreda 32.

51 Poleg tega je treba spomniti, da tudi ob predpostavki, da tožeča stranka s svojimi trditvami v bistvu zatrjuje, da intervenient prejšnje besedne znamke Evropske unije Dariusz Tiger Michalczewski ni resno in dejansko uporabljal v Uniji za označevanje blaga ali storitev, za katere je registrirana, zaradi česar naj bi ji grozila razveljavitev iz člena 51(1) Uredbe št. 207/2009, v skladu s členom 188 Poslovnika Splošnega sodišča, vloge, ki jih stranke vložijo v okviru postopka pred Splošnim sodiščem, ne morejo spreminjati predmeta spora pred odborom za pritožbe.

52 V obravnavani zadevi se je spor, ki je bil predložen odboru za pritožbe, nanašal na zahtevo za ugotovitev ničnosti izpodbijane znamke, tako da odbor za pritožbe postopka ni vodil glede resne in dejanske uporabe znamke intervenienta. V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da tožeča stranka Splošnemu sodišču ne more upravičeno predlagati, naj preuči vprašanje, ki ga odbor za pritožbe ni preučil v tej odločbi.

53 Na drugem mestu, kar zadeva navedbe tožeče stranke glede pogodbenega razmerja med njo in intervenientom, je treba ugotoviti, da tožeča stranka z njimi ne pojasnjuje nobenega očitka glede izpodbijane odločbe, temveč zgolj opozarja na različne obveznosti, ki iz sklenjenih sporazumov izhajajo glede uporabe slike, vzdevka in besednih ter figurativnih znamk, ki jih je imel intervenient, za pospeševanje trženja energijskih pijač. Vendar želi tožeča stranka s temi navedbami v bistvu zatrjevati, da zadevnih sporazumov ni mogoče analizirati tako, da intervenient prepusti eno ali več licenc za znamke, katerih imetnik je.

54 Ne da bi se bilo treba izreči glede točnosti teh navedb in točni naravi sporazumov, sklenjenih med tožečo stranko in intervenientom, za zavrnitev teh navedb zadostuje ugotovitev, da odbor za pritožbe v okviru celovite presoje, ki jo je opravil, v izpodbijani odločbi narave teh sporazumov ni upošteval kot pomembnega dejavnika, ki kaže na slabo vero tožeče stranke.

55 Ne glede na točno naravo sporazumov, sklenjenih med tožečo stranko in intervenientom, njihov obstoj vsekakor zadostuje za opredelitev okoliščine, da so pred vložitvijo zahteve za registracijo izpodbijane znamke stranki zavezovali neposredni pogodbeni odnosi. Ti neposredni pogodbeni odnosi so v obravnavanem primeru, kot je bilo že ugotovljeno, eden od pomembnih dejavnikov za presojo obstoja slabe vere tožeče stranke (glej v tem smislu sodbo z dne 1. februarja 2012, Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL, T-291/09, EU:T:2012:39, točke od 85 do 87).

56 Na tretjem mestu, kar zadeva navedbe tožeče stranke glede (ne)uporabe izpodbijane znamke v oglaševalski kampanji leta 2011, je treba ugotoviti, da je tudi te treba zavrniti.

57 Opozorjeno je že bilo, da se obstoj slabe vere tožeče stranke presoja v času vložite zahteve za registracijo izpodbijane znamke, to je 14. februarja 2007 (glej v tem smislu sodbo z dne 11. junija 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, C-529/07, EU:C:2009:361, točka 35). Vprašanje, ali je bila izpodbijana znamka uporabljena v oglaševalski kampanji leta 2011, zato ni upoštevno.

58 Glede na vse zgornje ugotovitve je treba edini tožbeni razlog in zato tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

59 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.

60 Ker v obravnavanem primeru tožeča stranka s svojimi predlogi ni uspela, se ji v skladu s predlogi EUIPO in intervenienta naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Foodcare sp. z o.o. poleg svojih stroškov nosi tudi stroške, ki sta jih priglasila Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) in Dariusz Michalczewski.

S. Frimodt Nielsen A. M. Collins V. Valančius

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu,.

Podpisi